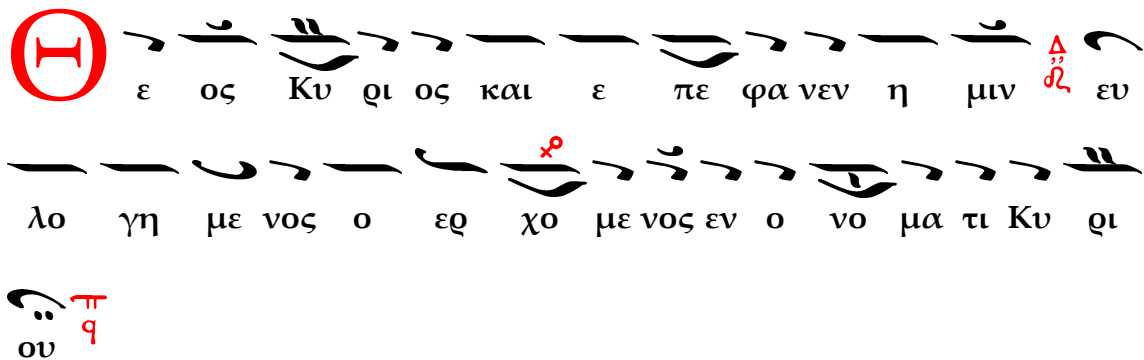

Τῇ Θ' τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου
Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.
Νικηφόρου μάρτυρος (†257).

* * * * *

Εἰς τὸν Ὁρθρον
Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

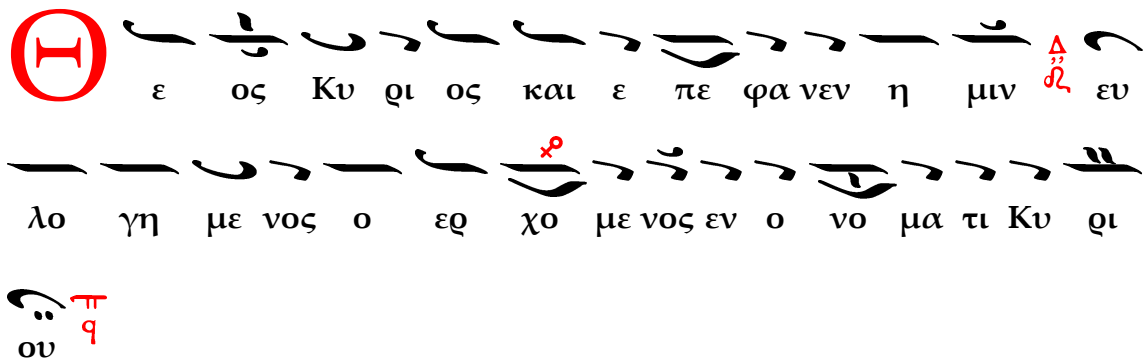
ᾠχος $\frac{4}{q}$ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

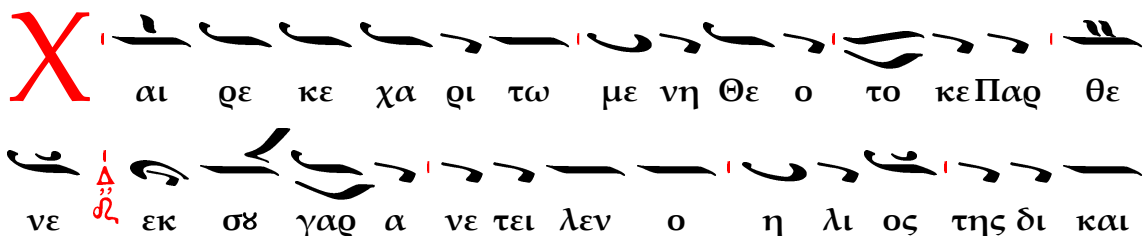
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος $\frac{4}{q}$ Πα ρ

ο συ νης Χρι σος ο Θε ος η μων φω τι ζων τς εν
σκο τει ευ φραι αι νς και συ πρε σβυ τα δι και
ε δε ξα α με νος εν α γκα λαις τον ε λευ θε ρω
την των ψυ χων η μων χα ρι ζο μενον η μιν και την
α να α στα α σιν ^(ἐκ γ')

τὸ τέλος: α να α στα α σι ι ι ι ν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος τῆς ἐορτῆς]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Αὐτόμελον.

Ἦχος Πα ρ

Χ ο ρος Α γγε λι κος εκ πλητ τε σθω το θα αυ μα
βρο τοι δε ταις φωναις α να κρα α ξω μεν υ μνον
ων τες την α φα τον τς Θε ος συ γκα τα βα σιν
γα ρ τρε μς σιν των ς ρα νω ων αι δυ να α μεις
ρα λε αι νυν ε να γκα λι ζον ται χει ει ρες τον μο
νον φι λα ανθρω ω πον

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος ♯ Κε - ς.

Ὦ
ων συν τῷ Πατρὶ ἐπι
θρονοῦ Ἀ
γι ὁ
θων ἐ
πι τῆς γῆς ἐκ Πατρὸς
θεοῦ
ἐτεχθη
καὶ
βρεφὸς
ἐγενε
νετο
χρόνοις
ὧν
ἀπε
ρι
ι γράπτ
ον
δεξα
μένος
ὁ
Σὺ
μέ
ων
εν
ἀγαλλί
αι
ων
ἐ
λεγε
νυν
ἀπο
λυ
εις
Οὐκ
τις
μονε
φραν
ας
τον
δολον
σε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν΄ ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ

ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥοαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

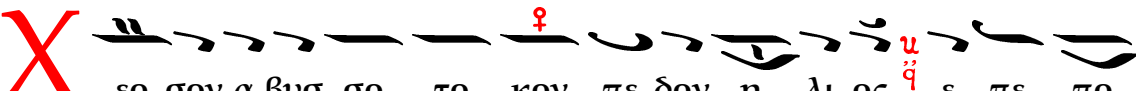
Μετὰ τοῦτο ψάλλεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

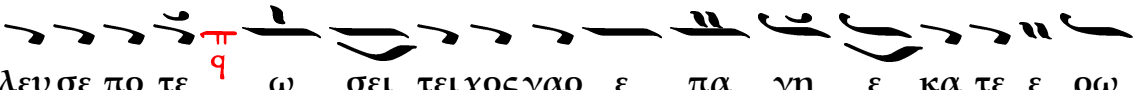
Χριστὸν γεγηθῶς Πρέσβυς ἀγκαλίζειται.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἦχος Γα ϝ

Ὡδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

X
ερ σον α βυσ σο το κον πε δον η λι ος ε πε πο

λευ σε πο τε ω σει τειχος γαρ ε πα γη ε κα τε ε ρω

θεν υ υ δωρ λα ω πε ζοποντο πο ρον τι και θε

α ρε στω ως μελ πο ον τι α σω μεν τω Κυ ρι ι ι ω

εν δοξως γαρ δε δο ο ξα α σται (δίς)

Δ
ο ξα σοι ο Θε ο ος ημων δο ξα α σοι

P α να τωσαν υ υδωρ νε φε λαι η λι ος εν νε
 φε ε λη γαρ κϛ ϝ φη ε πο χϛ μενος ε πε στη
 α κη ρα τοις ω λε ε ναις Χρι στος εν τω να ω
 ως βρε φος δι ο πι στοι βο η σω ω μεν α σω μεν
 τω Κυ ρι ι ι ω εν δο ξως γαρ δε δο ο ξα α
 σται ²² (δίζ)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα α τι
I σχυ σα τε χει ρες Συ με ων τω γη ρα α νει με ε
 ναι και κνη η μαι πα ρει με ναι δε Πρε σβυ τϛ ευ
 θυ βο ο λως κι νει ει σθε Χρι στϛ προς υ παντην χο ρει
 αν συν Α σω μα τοις στη σα αν τες α σω μεν τω Κυ ρι
 ι ι ω εν δο ξως γαρ δε δο ο ξα α σται ²²

K αι νυ υν και α ει και εις τϛ αι ω νας των
 αι αι ω νων α μην

Σ υ νε σει τα θεν τες ϛ ρα νοι ευ φρανθη τε α γαλ
 λϛ δε η γη υ περ θε ων γαρ εκ κολ πων ο τε χνι ι

της φοι τη η σας Χρι στος υ πο Μητρος Παρ θε ν8
θε ω Πατρι προ ο σα γε ε ται νη πι ος ο προ πα
α αν των εν δοξως γαρ δε δο ο ξα α σται

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Τ ο στε ρε ε ω μα των ε πι σοι πε ε ποι
θο ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την Εκ κλη σι
ι αν ην ε κτη σω τω τι μι ι ω σ8 αι αι
μα α τι

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος ημων δο ξα α σοι

Ο πρω το ο τοκος εκ τ8 Πα τρος προ ο αι
ω ω ω νων πρω το τοκος νη πι ος κο ρης α φθο
ο ρ8 τω Α δαμ χει ρα προ τει ει νων ε πε ε
φα α νε

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα α τι

Ν η πι ο ο φρονα τον γε γο νο τα α Α
πα α α τη πρω το πλα σον εμ πα λιν ε πα νορ θω

ω σων ^π9 Θε ος Λο γος νη πι α α σας ε πε ε

φα α νε ^π22

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι αι ω νων α μην ^π9

Γ ης α πο ο γο νον ^Δ22 πα λιν δρο μη σα α σαν τα

α αυ την ^π9 Θε ο τη τος συμ μορ φον φυ υ σιν ο πλα

α στης ^π9 ως α τρε πτως νη πι α α σας α νε δει ξε ε

ε εν ^π22

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἦχος ^Δ22 Δι ^σ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

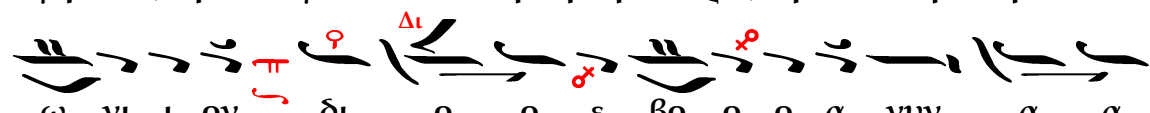
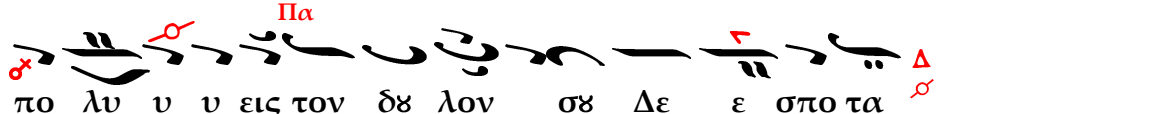
Ε ^{Πα} ν τω ο ρει τω ω Σι να ^{Δι} πα λαι κα τει δε Μω υ

^{Πα} ^Δ σης τα ο πι σθι α α Θε ^{Δι} ς και α μυδ ρως θει ας φω

^{Πα} ^Δ νης κα τη ξι ω θη εν γνο φω τε και νε φε ε ε

λη ^π ^{Δι} νυν δε Συ με ων τον σαρκω θε εν τα Θε ον ^{Πα} ^Δ α

^{Δι} ^Δ τρε πτως δι η μας ε νη γκα λι ι σα α το ^Δ και γε

 γη θως η πει γε το των τη η η δεπροστην ζω ην την αι

 ω νι ι ον δι ο ο ε βο ο ο α νυν α α

 πο λυ υ υ εις τον δε λον σε δε ε σπο τα
 Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

με τέλος
 τον δε λον σε δε ε σπο τα α α α
 Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...
 * * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἐορτῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, * ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Ὁ Οἶκος. Τὸ φοβερόν σου κριτήριον.

Τῇ Θεοτόκῳ προσδράμωμεν οἱ βουλόμενοι κατιδεῖν τὸν Υἱὸν αὐτῆς, πρὸς Συμεὼν ἀπαγόμενον· ὃν περ οὐρανόθεν οἱ Ἀσώματοι βλέποντες, ἐξεπλήττοντο λέγοντες· Θαυμαστὰ θεωροῦμεν νυνὶ καὶ παράδοξα, ἀκατάληπτα, ἄφραστα· ὁ τὸν Ἀδὰμ δημιουργήσας, βαστάζεται ὡς βρέφος· ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου· ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων ἀπεριγράπτως ὑπάρχων τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ἐκὼν περιγράφεται σαρκί, οὐ Θεότητι, * ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Συναξάριον.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νικηφόρου. (~†257)

Στίχ. Τὸν ἐκ παλαιοῦ κλητικὸν Νικηφόρον,

Τμηθέντα γνῶθι πρακτικὸν Νικηφόρον.

Φασγάνῳ ἀμφ' ἐνάτῃ Νικηφόρε δειροτομήθης.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλήνιου τῶν Βασιλέων, ιδιώτης τὴν τύχην. Εἶχε δὲ φίλον Πρεσβύτερον τῆς Ἐκκλησίας χριστιανόν, ὀνόματι Σαπρίκιον· ὃς ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας ἐμίσησε τὸν Ἅγιον Νικηφόρον, καὶ ἐμνησικακεῖ αὐτῷ. Συλληφθέντος δὲ τοῦ Σαπρικίου παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ πολλὰ βασανιζομένου, ὁ Ἅγιος Νικηφόρος μεσίτας πρὸς αὐτὸν ἐπεμψε, συγχώρησιν ἐξαιτούμενος· ὁ δὲ οὐκ ἤκουσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἅγιος Νικηφόρος, ὅτι ἀπάγεται Σαπρίκιος εἰς τὸ ἀποκεφαλισθῆναι, ἔδραμε

καὶ ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, συγχώρησιν αἰτῶν· καὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ νόμων περὶ τῆς καταλλαγῆς ὑπομιμνήσκοντος, αὐτὸν οὐχ ὑπεῖξε.

Διὰ πολλῶν δὲ βασάνων διελθὼν, καὶ ἐγγὺς τοῦ στέφους γενόμενος καὶ τῶν βραβείων, παρ' ὅσον ἔμελλεν ἀποτμηθῆναι, τὴν συγχώρησιν οὐ προσήκατο. Διό, τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας γυμνωθεὶς, εἶπε τοῖς δημίοις· Ἄφετέ με καὶ θύσω τοῖς θεοῖς. Ὅπερ ἰδὼν ὁ Ἅγιος Νικηφόρος, παρέδωκεν ἑαυτὸν τοῖς δημίοις, καὶ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε παρῶρησίᾳ. Προστάξει δὲ τοῦ τυράννου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, τάχιον εἰληφὼς τὰ γέρα τῆς ἀγάπης, ἣν καὶ ἔσπευδεν ἐκπληροῦν, διὰ τὸν τῆς ἀγάπης δοτῆρα Χριστόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Μαρκέλλου ἐπισκόπου Σικελίας, Φιλαργίου ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ Παγκρατίου ἐπισκόπου Ταυρομενίου. (α' αἰ.)

Στίχ. Λυθέντες ἄνδρες σαρκικῶν τρεῖς ἀμμάτων, *
Τῶν τῆς Ἐδὲμ μετέσχον ἐντροφημάτων.

*** (δεσμῶν δηλ.)**

Οὗτοι μαθηταὶ ἐγένοντο τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου. Ἐτι γὰρ τοῦ Χριστοῦ περιπατοῦντος σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θαυματουργοῦντος, ὁ Μάρκελλος ἀκούσας, ἀπῆλθεν ἀπὸ Ἀντιοχείας εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ Παγκρατίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἰδεῖν αὐτόν. Ὁ οὖν Παγκράτιος, ἔκτοτε γενόμενος γνώριμος τῷ Ἁγίῳ Πέτρῳ, μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ, ἠκολούθει αὐτῷ. Καὶ προχειρισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Ἐπίσκοπος Ταυρομενίου, καὶ κηρύττων τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἐφρονεῦθη κρυφῇ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Ὁ δὲ Μάρκελλος, ὁμοίως χειροτονηθεὶς Ἐπίσκοπος Σικελίας, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέψας πρὸς Κύριον, ἐτελειώθη. Ὡσαύτως καὶ Φιλάργιος, τῆς Κυπρίων ἀρχιερατεύσας, καὶ διδάσκων καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς πίστεως, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀμμονίου καὶ Ἀλεξάνδρου τῶν ἐν Σόλοις τῆς Κύπρου. (†248)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀπολλωνίας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. (†249)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ Κίλικος. (ε' αἰ.)

Στίχ. Λήθην βαθεῖαν εἶχε καὶ ζῶν τοῦ βίου,
Ῥωμανὸς οὗτος, ὃς μετέστη τοῦ βίου.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Ῥωμανός, Κίλιξ ὑπάρχων τὸ γένος, ἐκ πόλεως τῆς Ῥωσοῦ, ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς ὑπὲρ ἀρετῆς ἐπεδειξάτο ἄθλους. Ἐξω γὰρ τῶν τῆς πόλεως τειχῶν παρὰ τὴν ὑπώρειαν δειμιάμενος οἰκίδιον, ἐν αὐτῷ ἀσκητικῶς ἠγωνίζετο, μὴ πυρὶ χρησάμενος, μὴ λυχνιαίῳ φωτί. Τροφή δὲ ἦν αὐτῷ ἄρτος, καὶ ἄλας· ποτὸν δέ, τὸ κρηναῖον νᾶμα· ἐσθῆς, ἐκ τριχῶν· κόμη δέ, μέχρι ποδῶν διήκουσα· τῷ τραχήλῳ δέ, καὶ ταῖς χερσί, καὶ τῇ ὀσφύϊ, σιδήρου βαρύτης περιέκειτο. Πολλὴ δὲ αὐτῷ ἐδόθη χάρις παρὰ Θεοῦ· πολλῶν μὲν γὰρ πολλάκις χαλεπὰς ἀπήλασε νόσους· πολλαῖς δὲ στείραις γυναιξὶ δι' εὐχῆς ἐχαρίσατο παῖδας. Οὕτω καλῶς ἀγωνισάμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Πέτρος ὁ Δαμασκηνός, ξίφει τελειοῦται. (†749)

Στίχ. Ὁ διελέγξας τοὺς παραπλήγας Πέτρος,
Θνήσκει μονοπλήξ τῷ διὰ ξίφους τέλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ ἐτέρων λή' (38) σὺν αὐτῷ, ἐν Ῥώμῃ ἀθλησάντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀμμωνος, Αἰμιλιανοῦ, Λάσσης καὶ ἐτέρων μα' (41) ἐν Μεμβρέσση (Membressa) τῆς Ἀφρικῆς ἀθλησάντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Πρίμου καὶ Δονάτου, διακόνων ἐν Λαβάλλῳ (Lavallum) τῆς βορείου Ἀφρικῆς, ὑπὸ τῶν αἵρετικῶν Δονατιστῶν τελειωθέντων. (†362)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Νεβριδίου (Nebridius), ἐπισκόπου Ἐγάρων (Egara) πλησίον τῆς Βαρκελώνης. (~†527)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀνιανοῦ (Einion Frenin), τὸ πρῶτον πρίγκιπος, εἶτα δὲ ἐρημίτου ἐν Λλανενγάνῃ (Llanengan) πλησίον τῆς Βανγόρης (Bangor) ἐν Οὐαλίᾳ. (Γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Τείλονος (Teilo), ἐπισκόπου Λλανδάφφης (Llandaff) ἐν Οὐαλίᾳ. (~†560)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Σαβίνου τοῦ ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Κανόσης (Canosa) τῆς Ἀπουλίας ἐν Ἰταλίᾳ. (~†566)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Αἰμιλιανοῦ (†566) καὶ Βραχίονος (Braccio), τῶν ἐν Τουρόνῃ (Tours) τῆς Γαλατίας. (†576)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀνσβέρτου (Ansbert), γ' ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Φοντενέλλης (Fontenelle), εἶτα δὲ ἐπισκόπου Ῥουέν (Rouen) ἐν Γαλλίᾳ. (~†700)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κουαράνου (Cuaran), ἐπισκόπου ἐν Ἰρλανδίᾳ, τοῦ κληθέντος Σοφοῦ, γενομένου κρυφίως μοναχοῦ ἐν Ἰόνᾳ καὶ ἀποκαλυφθέντος ὑπὸ τοῦ ὁσίου Κολουμβανοῦ. (~†700)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλτωνος (Alto), κτίτορος τοῦ ὁμωνύμου ἀββαείου (Altomünster), ἐν Βαυαρίᾳ. (~†760)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παγκρατίου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ιγ' αἰ.)

Στίχ. Οὐ παγκράτιον, Παγκράτιε, νικήσας,
Ἀλλὰ τὸν σατάν, νῦν οὐρανοῖς εὐφραίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Γενναδίου (~†1516) καὶ Νικηφόρου (~†1557) τῆς Λίμνης Βάγιε ἐν Βολογκντᾷ.

Στίχ. Γενναίως ἀσκήσαντες καὶ νικηφόρως,
Γεννάδιος ἔστεπται σὺν Νικηφόρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἡ ἀπόδοσις τελεῖται τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Κόλπους Πατρὸς τυποῦσι τοῦ σοῦ, Χριστέ μου,
Τοῦ Συμεὼν αἱ χεῖρες, αἱ φέρουσί σε.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἦχος Γα ϝ

ὠδὴ α'

Χ ἐρ σον α βυ σσο το κον πε δον η λι ος ε πε
Πα πο λευ σε πο τε Γα ω σει τειχος γαρ ε πα γη ε κα
Πα τε ρω θεν υ δωρ λα ω πε ζο πο ντο πο ρου
ντι και θε α ρε ζω ως μελ πο ον τι α σω μεν τω Κυ
ρι ι ω εν δοξω σ γαρ δε δο ο ξα α σαι

ὠδὴ γ'

Τ ο στε ρε ε ω μα των ε πι σοι
Πα πε ποι θο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την εκ
Γα κλη σι αν ην ε κτη σω τω τι μι ι ω σου

αι αι μα τι

ὥδὴ δ'

Ε^{Γα} κα λυψενου ρα νος η α ρε τη σθ Χρι στε
της κι βω του γαρ προ ελ θων τσ α γι ασ μα
τος σθ της α φθο ρσ Μη τρος εν τω να ω
της δο ξης σθ ωφ θηςως βρε ε φος α γκαλο φο
ρσ με ε νος και ε πλη ρω θη τα παν τα της σης αι
νε ε σε ως

ὥδὴ ε'

Ω ς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως εν
θρο νω ε πηρ με νω θε ον υπ α γγελων δο ξης
δο ρυ φο ο ρσ με ε νον ω τα λας ε βο ο α ε
γω προ γαρ ει δον σω μα τσ με νον θε ον φω
τος α α νε σπε ρσ και ει ρη η νης δε σπο ο ζο ο
ντα

ὠδὴ ε'

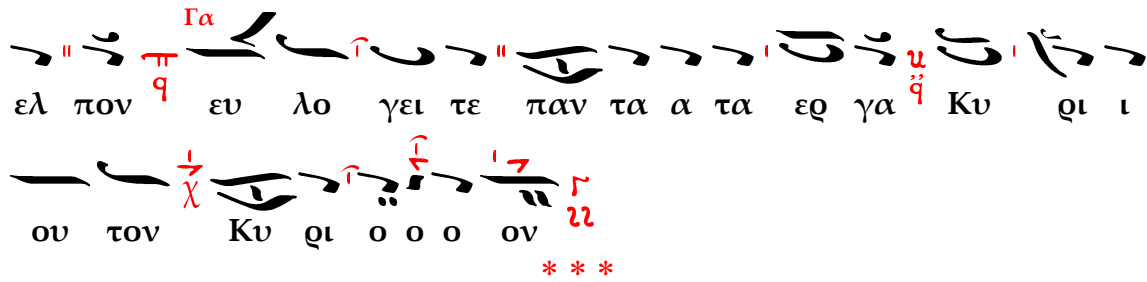
Ε^{Πα} βο η σε ε ε σοι ι δων ο προ ε εσ
 βυς^{Γα} τοις οφ θαλ μοις το σω τη ρι ι ον ο λα
 οις ε πε ση εκ θε ου Χρι σε συ θε ος μ^{Γα}

ὠδὴ ζ'

Σ^{Γα} ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα παι δας θε ο λο
 γη σα αν τας και Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη
 σα ντα Θε ον Λο γον υ μν^{Πα} μεν ευ σε βως
 με λω δ^{Γα} εν τες ευ λο γη τος ο θε ος ο
 των πα τε ε ρων η μων

ὠδὴ η'

Αι ν^χ μεν ευ λο γ^χ μεν προ σκυ ν^χ μεν τον Κυ
 ρι ον υ μν^χ αν τες και υ περ υ ψαν τες αυ τον εις τ^χ
 αι ω ω νας
Α^{Γα} στε κτω πυ ρι ι ε νω θε ντες οι θε
 ο σε βει α προ ε στω τες νε α νι αι τη
 φλο γι δε μη λω βη θεν τες θει ον υμ νο ον ε με

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

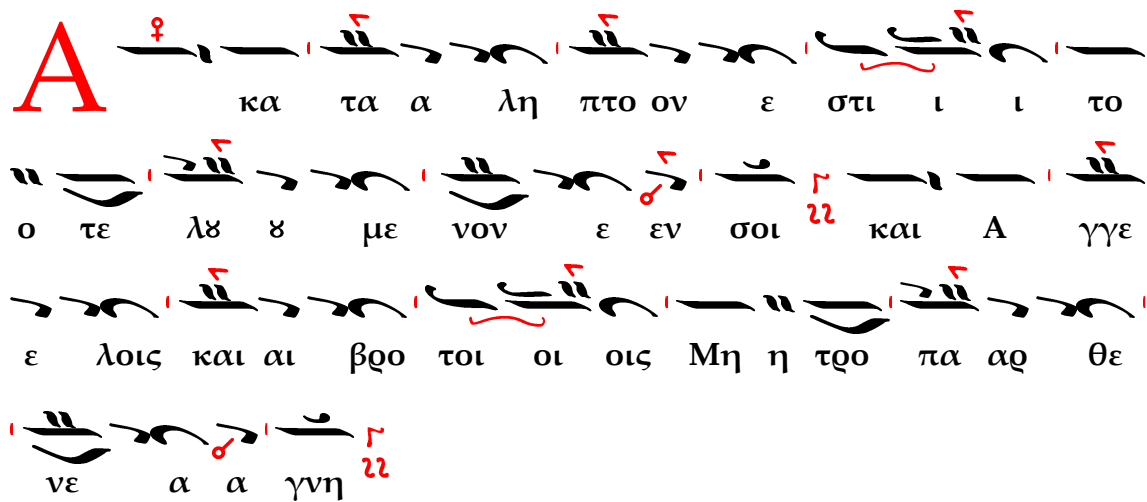
Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ὡδὴ θ'.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Μεγαλυνάρια, φαλλόμενα ἐν τῇ ᾠδῇ ταύτῃ.

Ἦχος Γα ρ

Ἀγκαλίζεται χερσίν, ὁ Πρεσβύτες Συμεών, τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουληθεὶς ὁ Πλαστοουργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ, μήτραν ὥκησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, μακαρίζει σε Ἀγνή, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδετε Χριστόν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βαστάζει Συμεών, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς γέρων κεκμηκώς, σὲ κατέχει ἐν χερσί;

Ζήσας ἔτη Συμεών, ἕως εἶδε τὸν Χριστόν, καὶ ἐβόα πρὸς αὐτόν· Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβὶς ἡ μυστική, ἡ τὸν ἄνθρακα Χριστόν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐννηθρώπησας, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ ναῶ προσφέρεσαι, τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὑπεδέξατο αὐτόν, Συμεών ὁ Ἱερεὺς.

Ἀπὸ δὲ τοῦ ἐπομένου,
συμφάλλονται καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς
(ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ α' τροπάριον δῖς).

Λ αμπρυνον μὲς τὴν ψυχὴν καὶ αἰ
τοφως τοαίσθητον ὁπῶς ἰῖδω
κααθαρωὺς καὶ αἰκὴρὺ ξω
σε Θεεον

Ε ν νο ο μὲς καὶ γραμματι τυυπον κα
τι ἰδωμεν οἱ πῖστοι παναρσεν τὴν μητρὰν δι
α νοι γον ἀγιον Θεω δι ο πρωτο ο το κον
Λογον Πατρος ἀναρχῶν πρωτο το κέ με
νον Μητρί ἀπειρανδρῶ με γαλυυνοομεν

Μ ἡ τροπα ἀρθε νεε ἀγνη ἡ ἡ
τι ἰπροσφειρεῖς τῶνα ὠνεον βρε
ε φος ἀ ἀποδῶς ε εν ἀγκα ἀ λαις
Συ με εων

Ε ν νο ο μὲς καὶ γραμματι τυυπον κα

τι ἰδωμεν οἱ πῖστοι παν ἄρσεν τοτὴν μητρὰν δι

α νοὶ γον ἀγιὸν Θεὸν δι ὁ πρῶτο ὁ τοκὸν

Λογὸν Πατρός ἀναρχὸν ὕμνον πρῶτο τοκὸς με

νον Μητρὶ ἀπειρανδρῶμε γὰρ λυυνοόμεν

Νυν ἀποὸ λυσιζήτω ὦ ὦ ἀ

ποσὸς τὸ Πλάστῃς ὅς οἱ τι εἰ

εἰδὸν σε ἐχρίστε ἐε τοὸ σωτηρι

ὸν μὲς φως

Τοῖς πρὶν ἐγνωτὸν γόνων ζευγὸς δυὰς

τετὴν νεοσσὼν ἀνθῶν ὁ θεὸς πρεσβύς καὶ σω

φρων Ἀναπροφητὶς τῶ ἐκ Παρθένου τε

χθέντι καὶ ὁ γόνω Πατρός ἐν τῷ ναὶ προ

σίον τι λειτῶντες ἐμε γὰρ ἀλυυνον

Ονοὶ ἀἀνω λειτῶντες οἱ οἱ τρὸς

μωλιῖτα νεύσσι κατὰ νυν ο

Συυ με ὦ ὦ ὦν ἀἀγάλλι ζε

ται χε ερ σι

Τοις πριν νεογνων τρυγονων ζευγος δυας

τε η ην νεοσων ανθων οθειος πρεσβυς και σω

φρων Α αν να προφηη τις τω εκ Παρθε εν τε

χθεν τι και οι ωγων Πατρος εν τω να ω προ

σι ον τι λειτργοντες εμεγααλυνον

Δόξα.

Ητη φυυσει με εν Μο να αας

τοι οισ προσω ποις δε Τρι ιας φυλαττε

ε τας δε λας σς τς πι στε ευ ον

τας ει εις σε

Απεδω καας μοι εβοα Συ μεων του

σωτηρις σαρριστε αγαλλιαασιν απολα

βεεσ τον λατριν τον τησκιαακεκμηκο

οτα νεεον της χαριτος ιεροκη

ρυκαμυστην εναινεσει μεγαλυνοοντα

Καὶ νῦν.

Θ ε ο το ο κε η η ελ πι ι ις πα
αν των των Χρι στι α α νων σκε πε φρ
θ ρει φυ υ λατ τε ε ε τθ ςς ελ πι ι ζον
τας ει εις σε

Ι ε ρο πρε πως αν θω μο λο γει το Αν να υ
πο φυ τευ θ σα η σω φρων και ο σι ι α και
πρε σβυ ρα α τω Δε σπο τη εν τω να ω ω δι αρ ρη
η δην την Θε ο το κονδε α να κη ρυτ τθ σα
πα σιτοις πα ρθσιν ε με γα α λυ υ νον

Καταβασία.

ὥδῃ θ'

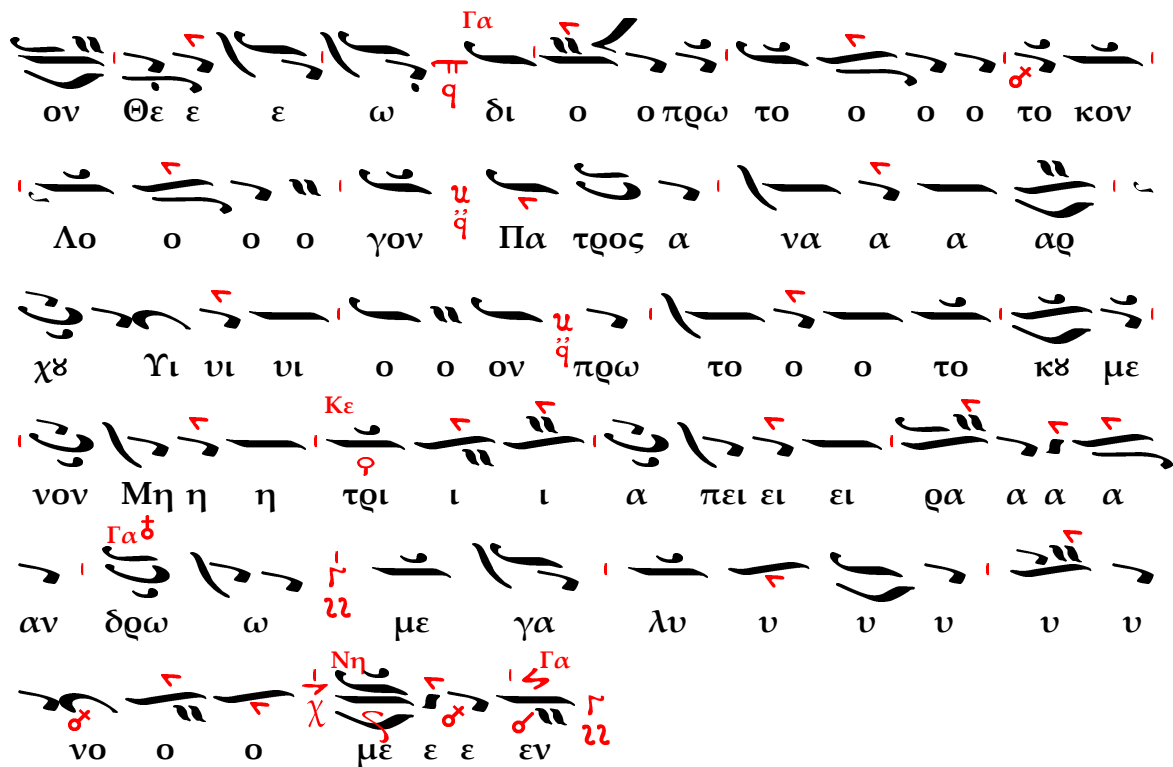
Θ Γα ε ο το κε η η ε ελ πι ι ις
πα αν των των Χρι στι α α νω σκε πε
φρ ρει φυ υ λα ατ τε ε ε τθ ςς ελ
πι ζον τα ας ει εις σε

Ε Γα ν νο ο μθ σκι α και γρα μμα τι τυ

υ υ πον κα τι δω μεν οι πι ι σοι παν αρ σεν το
 την μη τρανδι α νοι γον α γι ον Θε ω δι ο πρω
 το το κον Λο γον Πα τρος α ναρ χς Υι ον
 πρω το το κς μενον Μη τρι α πει ρανδρω με γα
 λυ νο με ε ε εν

Θ ε ο το ο ο κε η η η η η η
 ε ελ πι ι ι ι ι ις παν των τω ω
 ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων
 σκε πε φρς ς ς ς ς ρει φυ υ υ υ
 υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε τς ςς ελ
 πι ι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε

Ε ν νο ο μς σκι α α και γρα α αμ μα
 τι ι ι ι τυ υ υ πον κα τι ι ι δω ω μεν οι
 οι οι πι ι ι σοι παν αρ σεν το την μη τρα
 αν δι α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο

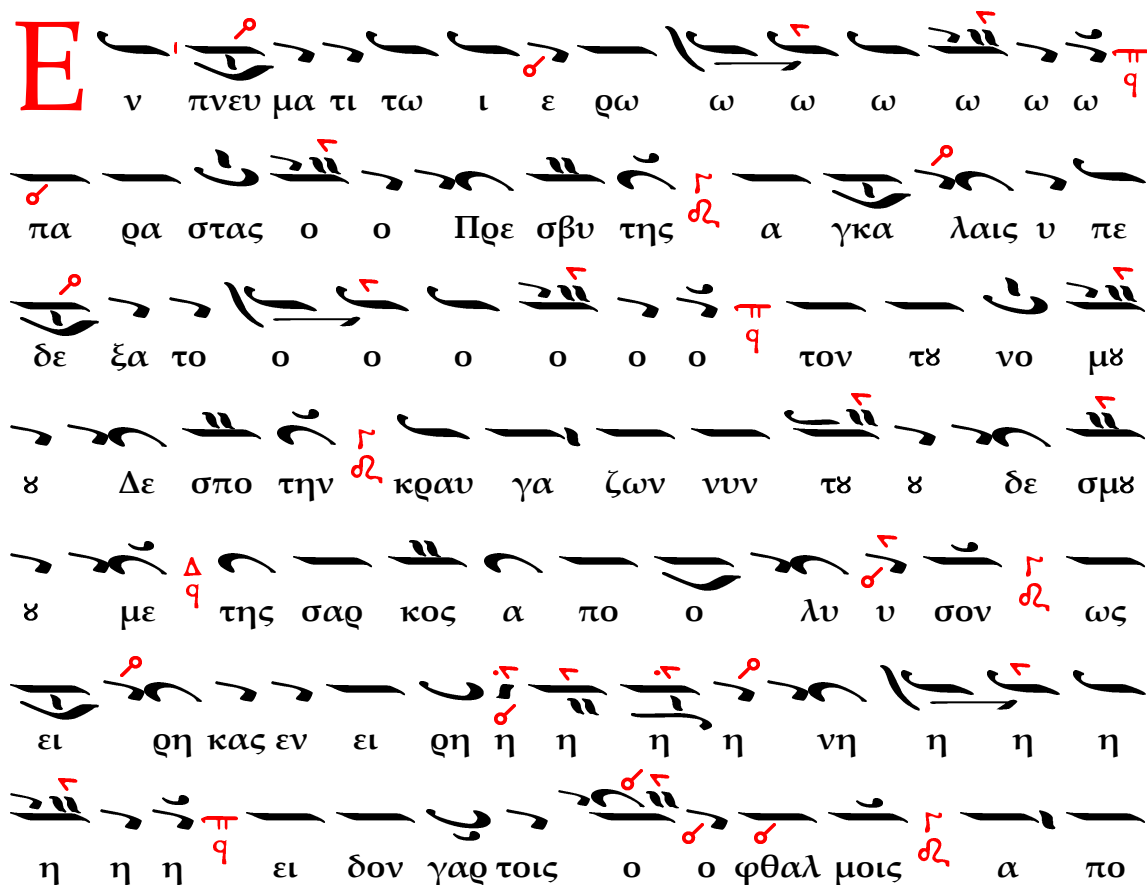

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς ἐορτῆς. Αὐτόμελον.

Ἦχος Γα ρ

κα λυ ψιν ε θνων και Ισ ρα ηλ σω ω τη ρι
αν

* * *

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε
ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
α αυ τον πασαι αι δυ να α μει εις α α αυ
του σοι πρε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ω ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἐδωκας σημείωσιν. Ἦχος Βου ξ

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σταις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος

της με γα λω συ νησαι του

N ο μον τον εν γραμμα τι α πο πλη ρων ο φι

λανθρωπος τω να ω ω νυν προ σα γε ται και τς

ς τον εισ δε χε ται γη ραι αις α γκα α λαις Συ με

ων ο προ ε σβυς νυν α πο λυ εις με βο ων προς

την ε κειθεν μα κα α ρι ο τη τα κα τει δον γαρ σε

ση μερον σαρκα θνη την πε ρι κει μενον τον ζω η ης

κυ ρι ευ ον τα και θα να α τς δε σπο ζοντα

A ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι

νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

N ο μον τον εν γραμμα τι α πο πλη ρων ο φι

λανθρωπος τω να ω ω νυν προ σα γε ται και τς

ς τον εισ δε χε ται γη ραι αις α γκα α λαις Συ με

ων ο προ ε σβυς νυν α πο λυ εις με βο ων προς

την ε κειθεν μα κα α ρι ο τη τα κα τει δον γαρ σε

ση μερον σαρκα θνη την πε ρι κει μενον τον ζω η ης

κυ ρι ευ ον τα και θα να α τς δε σπο ζοντα

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Φως εις α πο κα λυ ψιν ε θνων ε πε φα νας Κυ

ρι ε επι κς ς φης κα θη μενος νε φε ε λης

ο η λι ος της δι και ο συ υ νης νο μς το σκι

ω ω δες α πο πλη ρων και την αρ χην κα θυ

πο φαινων της νε ε ας χα ρι τος δι ο σε θε α σα

με νος ο Συ με ων α νε κραυ γα ζεν εκ φθο ρα ας

με α πο λυ σον ο τι ει ει δον σε ση με ρον

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

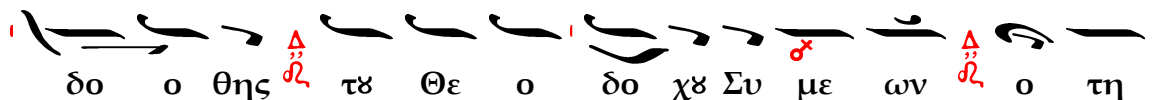
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

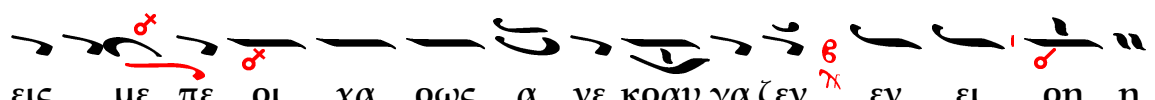
σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Κολ πων τς γεν νη το ρος μη χω ρι σθεις τη Θε ο

τη τι σα ρ κω θει εις ως ευ δο κη σας α γκα α λαις

κρα τς με νος της Α ει παρ θε ε νς χει ρ σιν ε πε

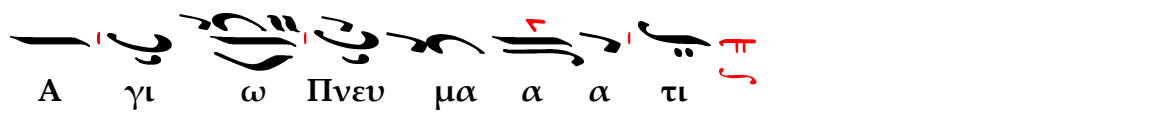
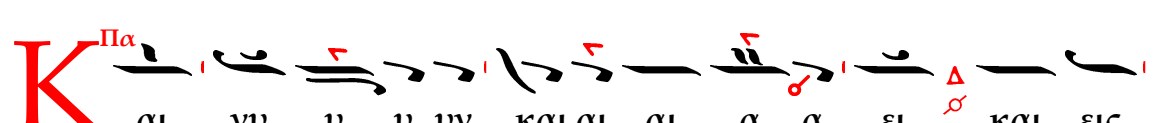
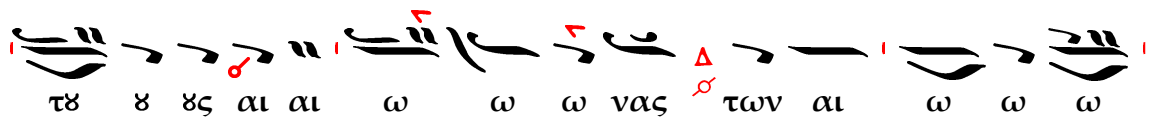

 δο ο θης τς Θε ο δο χς Συ με ων ο τη

 χει ρι σκκρατω ων τα συμ παντα δι ο νυν α πο λυ

 εις με πε ρι χα ρως α νε κραυ γα ζεν εν ει ρη η

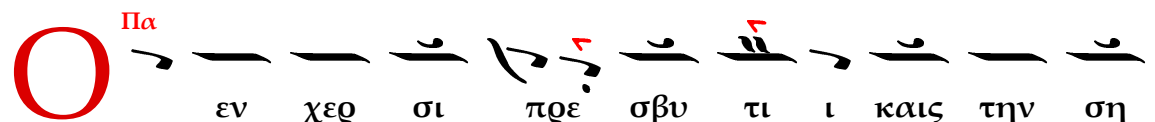
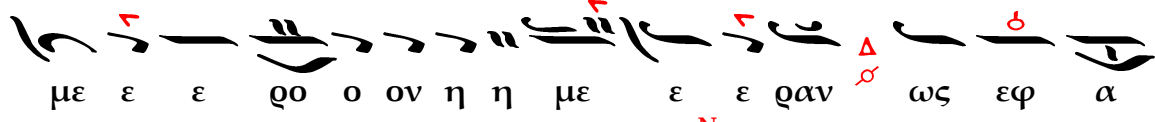
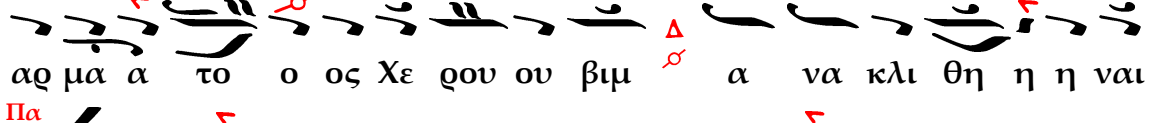
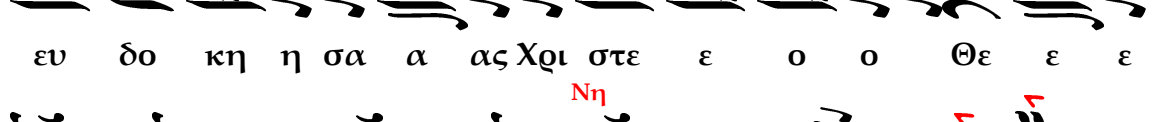
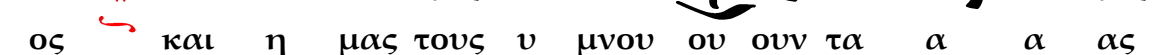
 νη τον δσ λον σς ο τι ει ει δον σε Δε σπο τα

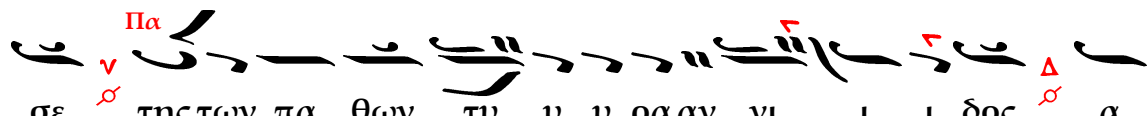
Δόξα. Καὶ νῦν. Γερμανοῦ.

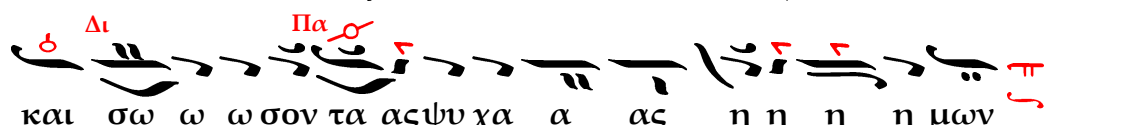
Ἦχος Πα

 ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

 Α γι ω Πνευ μα α α τι

 αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

 τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

 νων α α α μην

 εν χειρ σι πρε σβυ τι ι καις την ση

 με ε ε ρο ο ον η η με ε ε ραν ως εφ α

 αρ μα α το ο ος Χε ρου ου βιμ α να κλι θη η η ναι

 ευ δο κη η σα α ας Χρι στε ε ο ο Θε ε ε

 ος και η μας τους υ μνου ου ουν τα α α ας

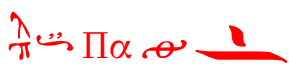

 σε της των πα θων τυ υ υ ρα αν νι ι ι δος α

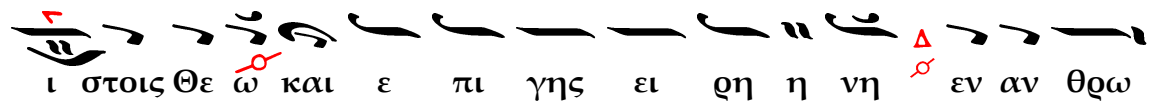
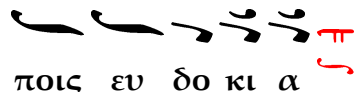
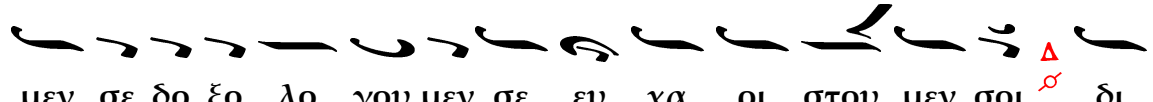
 να κα α λου με ε νο ο ος ρυ υ υ σαι αι

 και σω ω ω σον τα ας ψυ χα α ας η η η η μων
 * * *

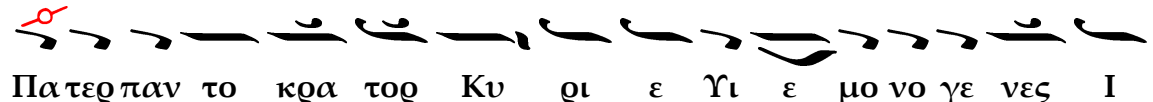
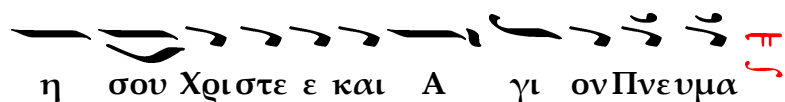
Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος

 ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω

 ποις εν δο κι α
 μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

 α την με γα α λην σου δο ξαν
 υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

 Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

 η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευ μα
 υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αιρωντην α μαρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α
μαρτι ι ας του κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα
ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθηναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τας σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

A γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

K αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

A^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

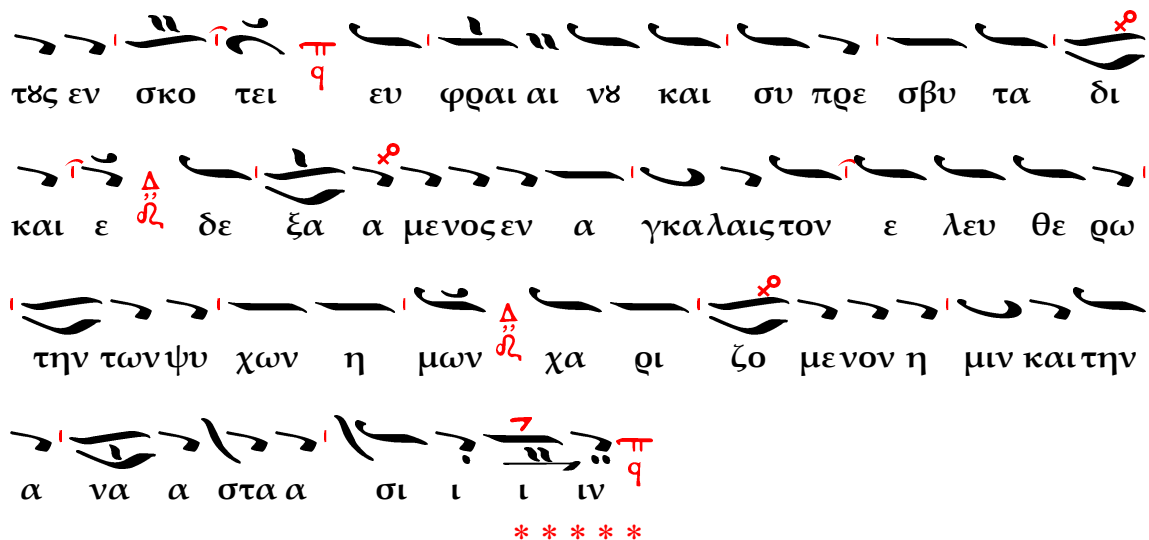
Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος $\frac{4}{q}$ Πα ρ

X αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Πα ρ θε

νε εκ σθ γαρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι

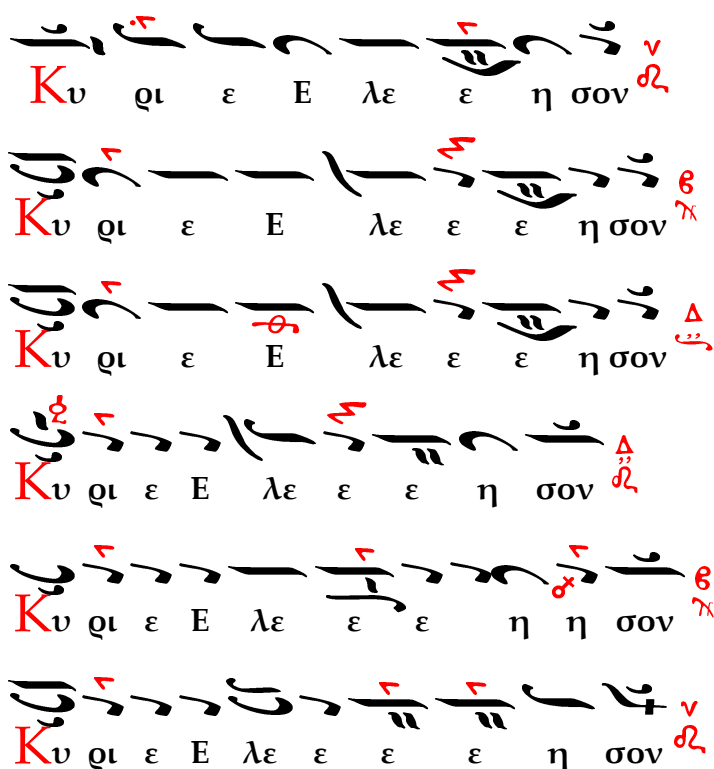
και ο συ νης Χρι σος ο Θε ος η μων φω τι ζων

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

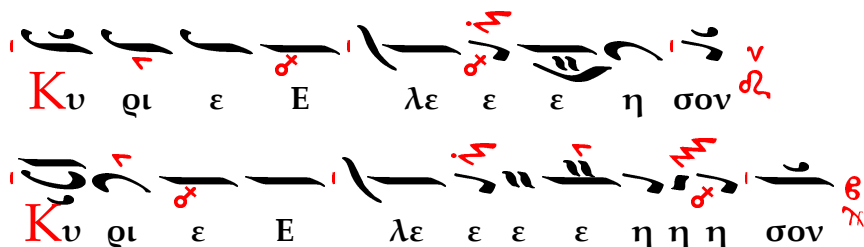
Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ. Νη ς

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ. Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη}

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^β

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ^{Νη} ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^β

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^β

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β

Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς
Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἦχος ^{Δι} θ

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. (μδ'2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ει α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

^Δ

Στίχ. β'. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. (μδ' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου. (μδ' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. (μδ' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Στίχ. α'. Περιζῶσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ, τῇ ὥραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου. (μδ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α
γκα λαις τε δι και 8 Συ με ων βα στα χθεις ψα λον
τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. β'. Καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης. (μδ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α
 γκα λαις τς δι και ς Συ με ων βα στα χθεις ψαλ λον
 τας σοι αλ λη λς ς ι α

Στίχ. γ'. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. (μδ' 6)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α
 γκα λαις τς δι και ς Συ με ων βα στα χθεις ψαλ λον
 τας σοι αλ λη λς ς ι α

Στίχ. δ'. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. (μδ' 7)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α
 γκα λαις τς δι και ς Συ με ων βα στα χθεις ψαλ λον
 τας σοι αλ λη λς ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
 νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
 θα να τος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς μδ' (44).

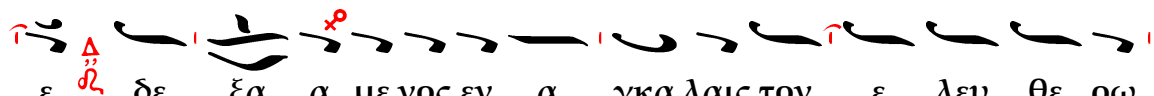
Ἦχος 4 Πα ρ

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου. (μδ' 11)

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. (μδ' 13)

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (μδ' 18)

Χ αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Πα ρ θε
 νε εκ σ8 γα ρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και
 ο συ νης Χρι σος ο Θε ος η μων φω τι ζων τ8ς
 εν σκο τει ευ φραι αι ν8 και συ πρε σβυ τα δι και

 ε δε ξα α με νος εν α γκα λαις τον ε λευ θε ρω

 την των ψυ χων η μων χα ρι ζο μενον η μιν και την

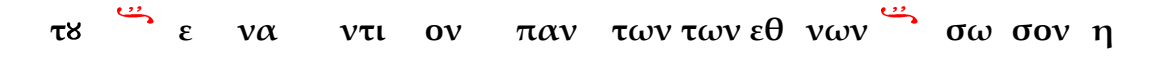
 α να α στα α σιν
 τὸ τέλος: α να α στα α σι ι ι ι ν

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι - θ

 Ε γνω ω ρι σε Κυ ρι ος το σω τη ρι ον αυ

 τδ ε να ντι ον παν των των εθ νων σω σον η

 μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α γκα λαις τδ δι

 και 8 Συ με ων βα στα χθεις

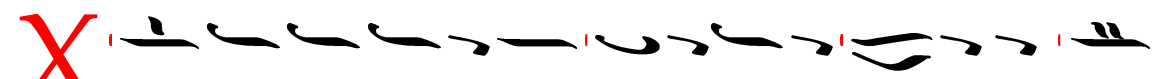
ὁ β' χορός:

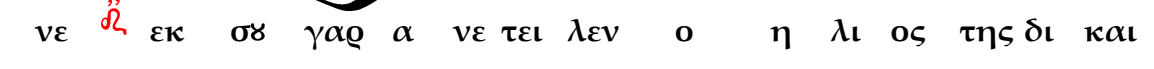

 ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

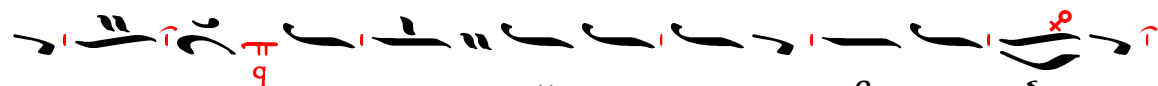
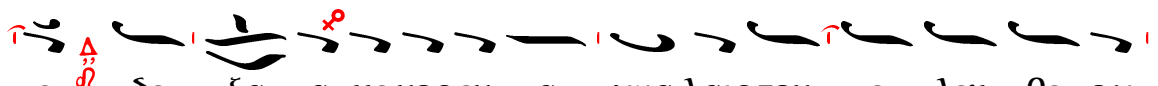
Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος Πα ρ

 Χ αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε

 νε εκ σ8 γαρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και

 ο συ νης Χρι σος ο Θε ος η μων φω τι ζων τ8ς

 εν σκοτειν φραιαι νϛ και συ πρεσβυτα δι και

 ε δε ξα αμενος εν αγκαλαις τον ελευθερω

 την των ψυχων ημων χαριζομενον ημιν και την

 α να ασταα σιν

Αυτόμελον.

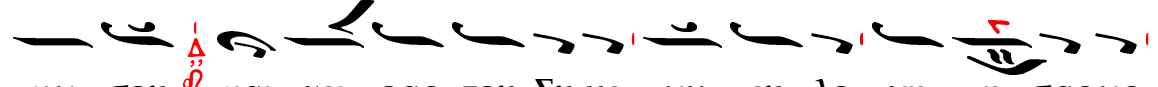
Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

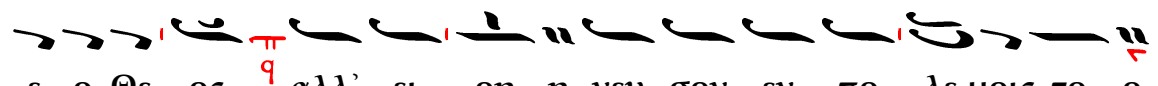
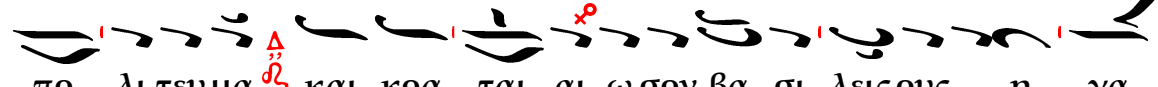
(Ψάλλεται ἀπὸ ιε' Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως

τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς α' Φεβρουαρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Παφ

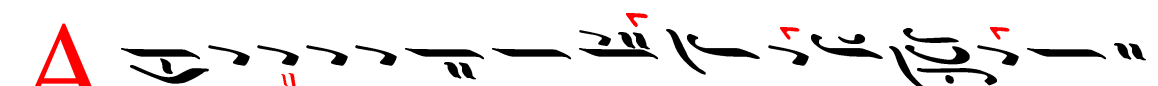

 Ομητραν παρθενικην αγιασας τω το

 κω σου και χειρας του Συμεων ευλογηησας

 επρεπε προφθασας και νυν εσωσας ημας Χριστε

 εοθεος αλλ' ειρηηνενυσονενπολεμοις τοο

 πολιτευμα και κραταιωσον βασιλεις ηγα

 πησας ομονοσφι λαανθρωωποοοος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Δι-θ

 Ααγιος ο ο ο ο Θε ο ο ο ο

 ααγιος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἰχθὺς ὑπὸ Διὶ - θ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ υ υ υ υ υ

ν ν ν ν ν ν ν ν ν ν α α α α α δ υ υ ν α α α

μ μ μ μ μ μ μ μ μ μ

A

α α α α α α α α Δ α α α α

α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι Δ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Δ χο ο ο α γι

ος ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ ρο ο ο ο

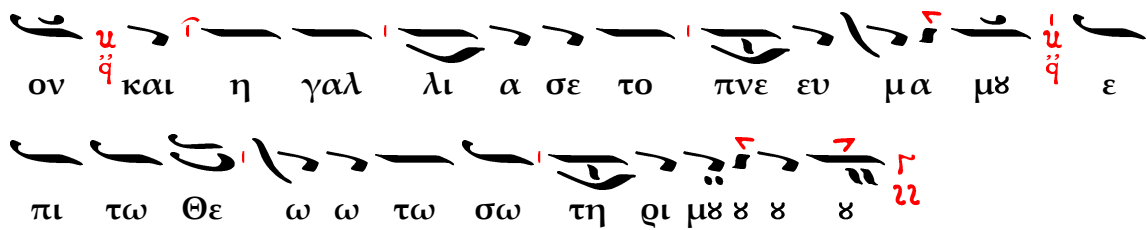
Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰὶ Γα ϕ

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μὲ τον Κυ ρι
ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ ε
πι τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μ
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δὲ λησαν τ ε ι δου γαρ α πο τ νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μὲ τον Κυ ρι
ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ ε
πι τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μ
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τ και το
ε λε ος αυ τ ε ις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
β με ε νοισαν τον

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μὲ τον Κυ ρι

‘Ο διάκονος· Σοφία.

**Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας λε’ ἐβδ. ἐπιστολῶν
(Α’ Ἰω. β’ 18-γ’ 8).**

‘Ο ἀναγνώστης·

Καθολικῆς Α’ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

‘Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Α’ Ἰω. β’ 18-γ’ 8).

Ἀδελφοί, ἐσχάτη ὥρα ἐστί, καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκουμεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ’ οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ’ ἡμῶν· ἀλλ’ ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν. Καὶ ὑμεῖς χρῖσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε πάντα. Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ’ ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι. Τίς ἐστιν ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἄρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; Οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἄρνούμενος τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν. Πᾶς ὁ ἄρνούμενος τὸν Υἱὸν οὐδὲ τὸν Πατέρα ἔχει. Ὑμεῖς οὖν ὁ ἠκούσατε ἀπ’ ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. Ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνη ὁ ἀπ’ ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ Υἱῷ καὶ ἐν τῷ Πατρὶ μενεῖτε. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς. Καὶ ὑμεῖς, τὸ χρῖσμα ὃ ἐλάβατε ἀπ’ αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρεῖαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκη ὑμᾶς, ἀλλ’ ὡς τὸ αὐτὸ χρῖσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστι καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος, καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς μενεῖτε ἐν αὐτῷ. Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ὅταν φανερωθῇ ἔχωμεν παρρῶσίαν καὶ μὴ αἰσχυνοῦμεν ἀπ’ αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Ἐὰν εἰδῇτε ὅτι δίκαιός ἐστι, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται. Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ Πατὴρ ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὐπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα· οἴδαμεν δὲ ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁφόμεθα αὐτόν καθὼς ἐστι. Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ’ αὐτῷ ἀγνίζει

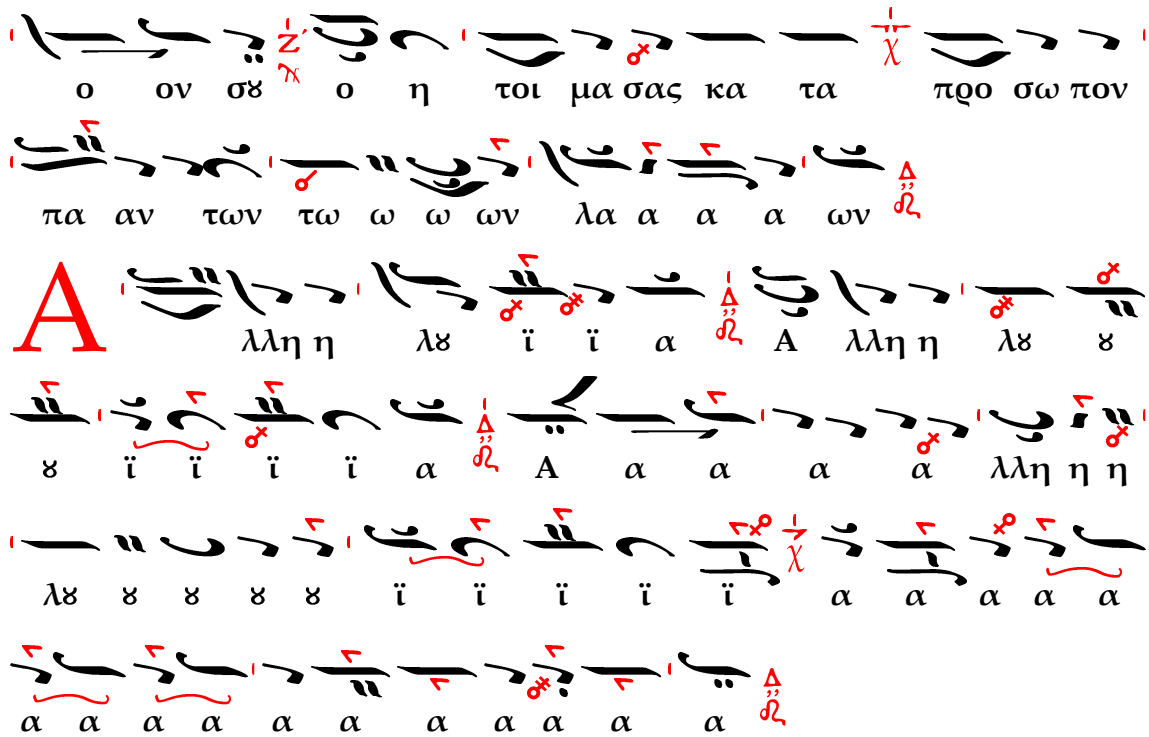
ἐαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστι. Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ, καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. Καὶ οἶδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ, καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι. Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων οὐχ ἑώρακεν αὐτόν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. Τεκνία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός ἐστι, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν. Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος δ'.

ᾠδὴ τοῦ Συμεὼν (Λουκ. β').

Ἦχος Δι

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
χ **N**υν α πο λυ εις τον δϑ λον σϑ Δε ε σπο τα
ζ κα τα το ρη μα σϑ ϑ ε εν ει ει ρη
 η η η νη
A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
χ **O** τι ει δον οι ο φθαλ μοι μϑ το σω τη ρι

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ἀπόκρεω (Μρ. ια΄ 1-11).

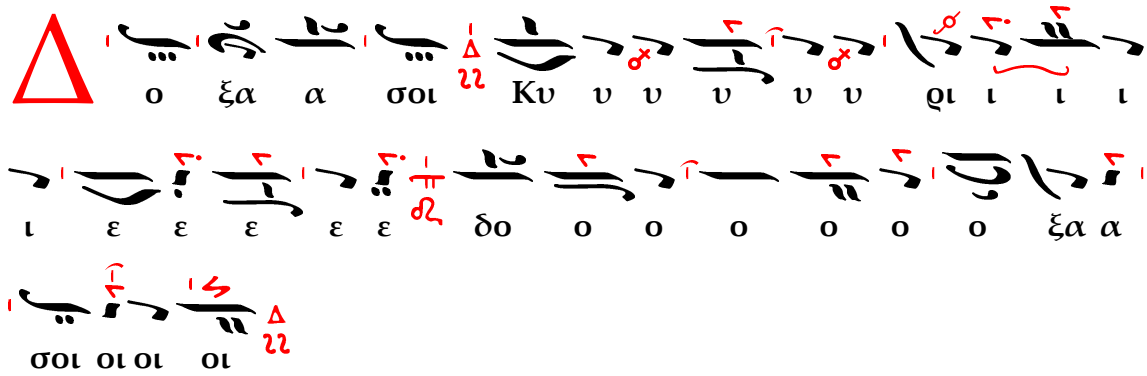
Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον

ια΄ 1 - 11

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγγιζεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς Βηθσφαγή καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων κεκάθικε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε. Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· τί ποιεῖτε τοῦτο; εἰπετε ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει, καὶ εὐθέως αὐτὸν ἀποστέλλει πάλιν ὥδε. Ἀπῆλθον δὲ καὶ εὔρον τὸν πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφοδίου, καὶ λύουσιν αὐτόν. Καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε λύνοντες τὸν πῶλον; Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀφῆκαν αὐτούς. Καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐπιβάλον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ. Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν, ἄλλοι δὲ στιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων καὶ ἐστρώννουν εἰς τὴν ὁδόν. Καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαυΐδ· ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς καὶ εἰς τὸ ἱερόν· Καὶ περιβλεψάμενος πάντα, ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ

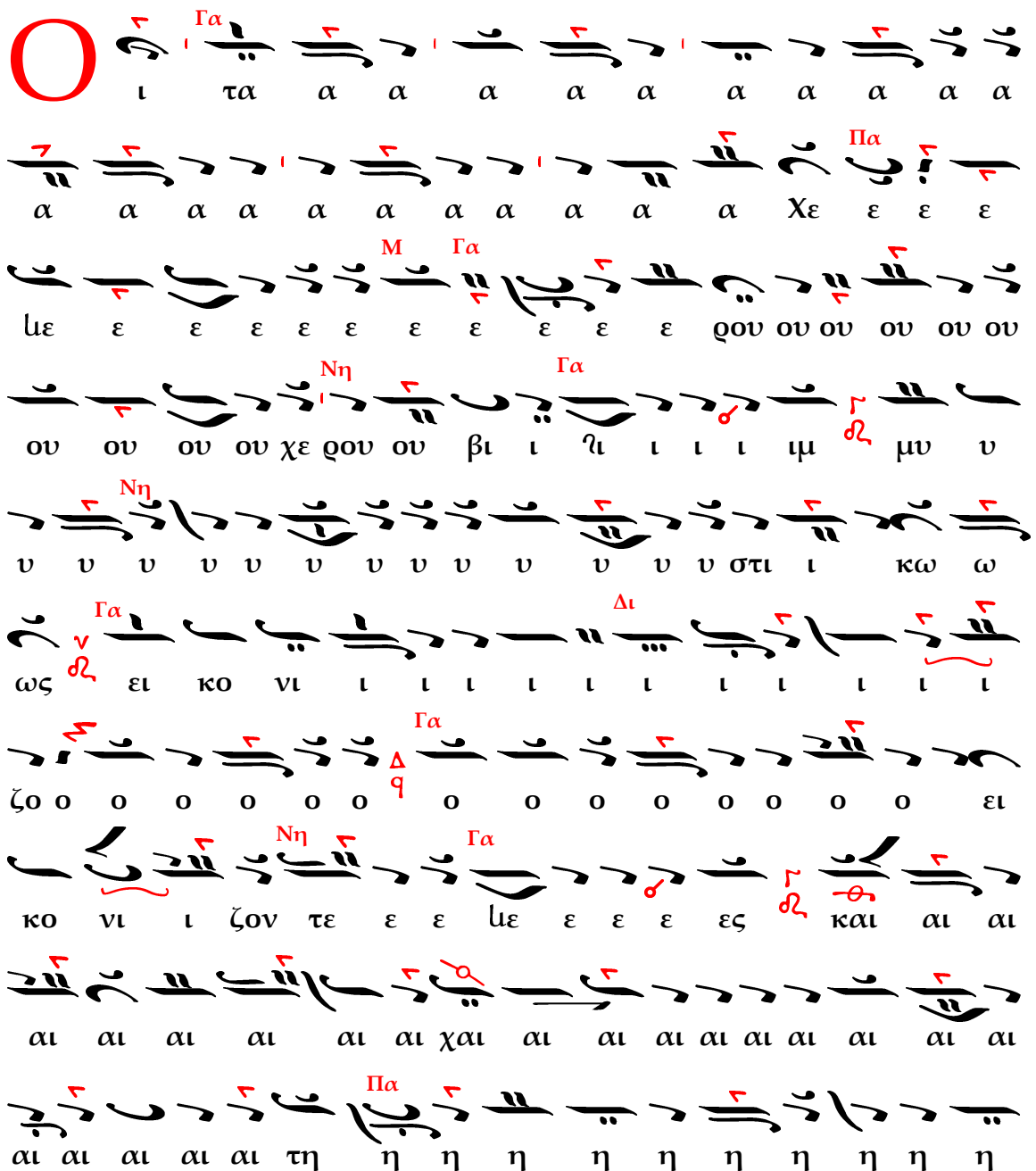
τῶν δώδεκα μαθητῶν.

Ἦχος ὕψ Δι σ

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος γ'. Γα.

Ἦχος ὕψ Γα ρ

και τη ζω ω ω ο ο ο ο ποι οι ω ω Τρι

α α α α α α α α α α α α τρι

α α α α α α α α α α α α τρι α

α α α δι ι ηι ι ι ι τον τρι σα α α α

α α α γι ι τον τρι σα γι ο ο ον υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προ

ο σα α α α α α α δο ο ο προ σα α δο ο ον

τε ε ε ιε ε ε ε ες πα α α α α σα α

α α αν τη η η η ην βι ι ι ο ο ο ο

ο ο τι ι την βι ο τι ι κη η η η η ην

α πο θω ω ω ω με ε α α πο θω ω με ε ε

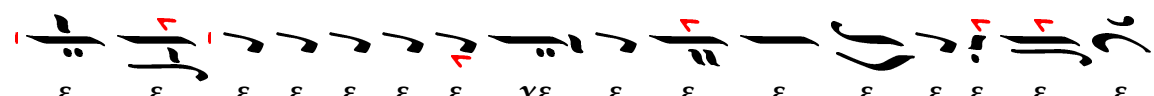
θα α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε

ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

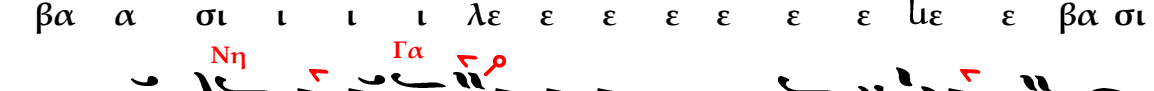
ι ι ι με ε ρι μνα α α ια α α α αν

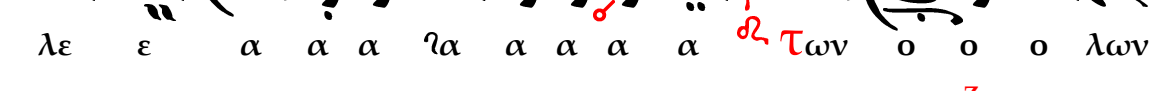
Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

 βα α σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε βα σι

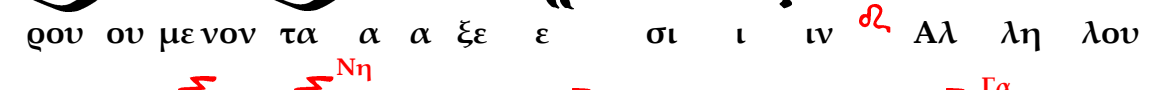

 λε ε α α α α α α α α των ο ο ο λων

 υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι ται αις

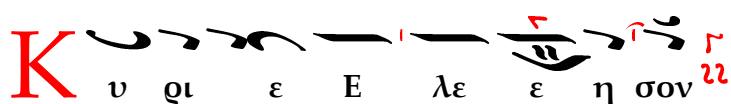

 αγ γε ε λι καις α ο ρα α τως δο ρυ φο

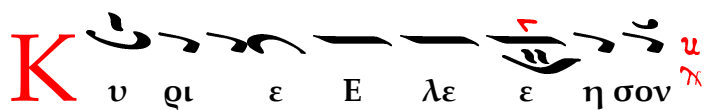

 ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ιν Αλ λη λου

 ι α α α α α α α α α α α α α α α

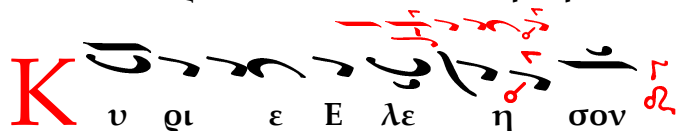

 α α α α

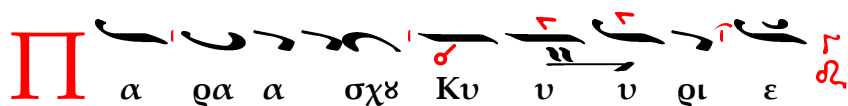
Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Γα ρ

 Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον

 Κ υ ρι ε Ε λε η σον

 Π α ρα α σχϝ Κυ υ υ ρι ε

 Π α ρα σχϝ Κυ υ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε ^u _γ

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε ^γ _δ

Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ε ^Δ ₉

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε ^γ _δ

Σ οι Κυ ρι ι ε ^γ _δ

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϞ ^γ _δ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε

ε ευ μα ^u _γ Τρι α δα ο μο Ϟ Ϟ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον ^γ _δ

Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς μϞ ^u _γ

Κυ ρι ος στε ρε ω μα μϞ ^u _γ και κα τα φυ γη η μϞ Ϟ και

ρυ υ στη η ης μϞ ^γ _δ K.Γ.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ

σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι
νε σε ως

Κ αι με τα τς πνευ μα το ο ος σς

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαββα
ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της
δο ο ο ξη ης σς Ω σαν να εν τοις υ
ψι ι ι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με
νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι ι σοις

Α α α μη η η η ην

Α μη η η η η η η η η ην

Σ ε ε ε υ μν ς ς ς ς ς μεν σε Ευ λο

γ ς ς με ε ε εν σοι ευ χα ρι ς ς ς με

εν Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α

ς ς ο Θε ο ος η η η μων

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...
Ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Γα ϕ

Η Γα ε ο το ο ο κε η η η η η η

ε ελ πι ι ι ι ι ις πα αν των τω ω

ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων

σκε πε φρ ς ς ς ς ς ρει φυ υ υ υ

υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε τ ς ς ελ

πι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε

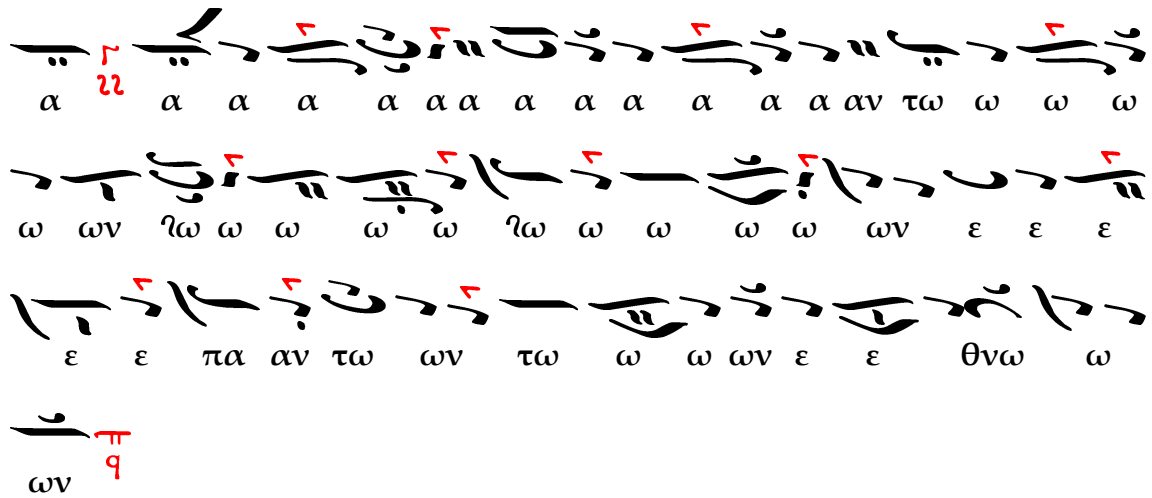
Ε^{Γα} ν νο ο μω σκι α α και γρα α αμ μα
τι ι ι ι τυ υ υ πον κα τι ι ι δω ω μεν οι
οι οι πι ι ι σοι^{Πα} πα αν αρ σεν το την μη τρα
αν δι α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον
Θε ε ε ω^{Γα} δι ο ο πρω το ο ο ο το κον
Λο ο ο ο γον^{Πα} Πα τρος α να α α αρ
χ^{Γα} γι υι υι ο ο ον^{Κε} πρω το ο ο το κ^{Γα} με
νον Μη η η τρι ι ι α πει ει ει ρα α α α
αν δρω ω^{Γα} με γα λυ υ υ υ υ υ υ
νο ο ο^{Νη} με ε ε εν^{Γα}

Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν, Κοινωνικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος $\frac{4}{4}$ Κε ς

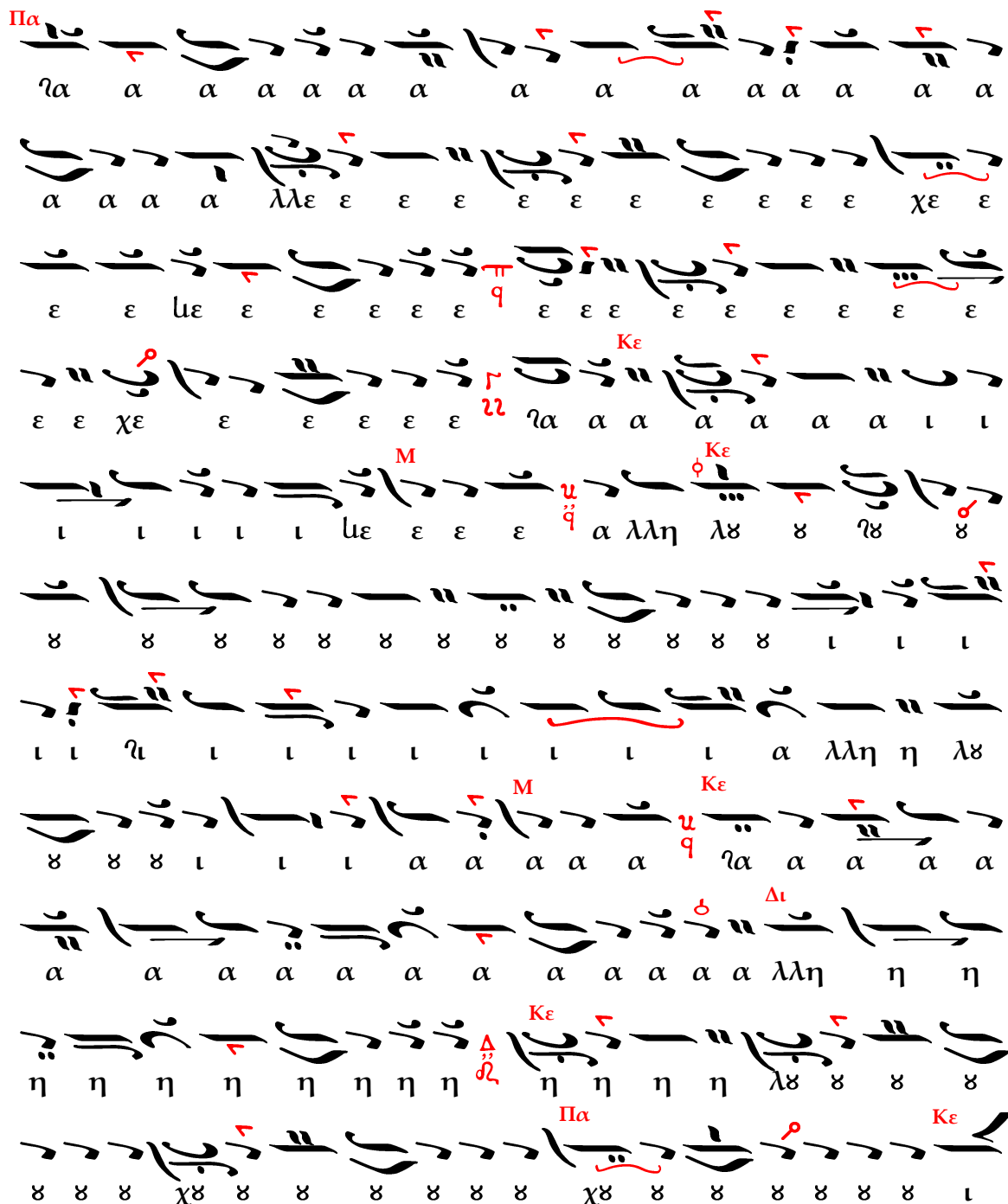
Ε^{Πα} γνω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω^{Κε} ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
^{Δι} ω ω ω ω ω ρι ι ι ι ι ι ε γνω ω
ω ω ρι ι σε ε ε^Μ Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ι ι ι ι ι Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ος το σω ω τη η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η
 η η ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι
 ι ι το σω ω τη η η η ρι ι ι ο ο ο ο ο
 ο ον α α α α α α α α α α ια α α
 α α α α α α α α αυ τς ς ς ς ς ς
 ς ς ε ναν τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον πα α α χα α α
 α α α α α α χα α α α α α α ια α α
 α α α α α α α ια α α α α α α χα

Τὸ δὲ «Ἀλληλούϊα» λέγε ἐκ τινος ἄλλου ὁμοήχου παλαιοῦ Κοινωνικοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ, Λαμπαδαρίου.

53

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν 8 8 8 8 ν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σ8 Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σ8 ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σ8 με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ8
 Α λλη λ8 ι̇ α Α λλη λ8 ι̇ α Α λλη
 λ8 ι̇ α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι 8 ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^θ (δὲς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{ζ'} α πο τϑ νυν και ε ως

τϑ αι ω ω νο ο ος ^Δ